

at kaste med sten, selv om man bor i et glashus, og det er som bekendt ikke særlig klogt.

Kl. 21.30

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg må sige, at fru Pia Gjellerup måske var den sidste, jeg havde ventet at få et spørgsmål fra om, hvordan de her tal på side 7 i den blå søjle hænger sammen, for væksten, der er tale om her, er jo den, der præcis er indeholdt i fremskrivningen i »Danmark 2010«. Det er jo det, der er forklaret i noten. Og det finurlige er, at det jo præcis er det, der er finansieret. Disse væksttal, der står her, er jo dem, der er finansieret inden for rammen og inden for skattestoppet. Det forudsætter ikke stigende skatter.

I de aftaler, der er indgået med amter og kommuner, er der taget udgangspunkt i, hvad det er for et provenu, man har med et skattestop, og det er den vækst, og det er endda mere end den vækst, men den grænse her er vækstgrænsen for Danmark frem mod år 2010.

Hvis det var skattestoppet, var der plads til en større vækst, hvis man bare sagde: Jamen er der penge, der kommer ind ved et skattestop, altså uanset skattestoppet, så er der nogle flere penge til rådighed. Men det her er vækstgrænsen. Den er fuldt finansieret inden for skattestoppet og inden for de aftaler, der er indgået. Og her er der endda tale om, at de 2,5 mia. kr. bliver til 3 mia. kr. for kommuner og amter, fordi staten afleverer 0,5 mia. kr.

Så det er finansieret, vil jeg sige til fru Pia Gjellerup. Og jeg håber ikke, at fru Pia Gjellerup ikke forstår det, for så er tiden i Finansministeriet spildt – fra fru Pia Gjellerups side i hvert fald – og det tror jeg ikke på at den er.

Så sagde fru Pia Gjellerup, at skattestoppet er forstenet, at det er et forstenet system. Jeg erindrer, at den daværende departementschef i Skatteministeriet, Peter Loft, som også er den nuværende departementschef, sagde, at problemet med det, der foregik, egentlig var at finde nye skattekloder, og at der egentlig ikke var flere varer på hylderne. Det endte så med cementafgiften. Det var jo nyskabelsen i den finanslov, som fru Pia Gjellerup fremlagde i august 2001, cementafgiften. Men det er vel det nærmeste, man kan komme en forstening, altså en cementafgift og en cementklods. Det ligger vel i den begrebsverden.

Men der er ikke noget forstenet i skattestoppet. Det er jo en kæmpe udfordring at løfte det

ansvar, man har som folkevalgt: at finde måden at gøre det bedre på, uden at det skal gå ud over borgeren, i forbindelse med at man tager flere penge op af borgerens lommer.

Så siger fru Pia Gjellerup også, at skattestoppet kun kommer et fåtal til gode. Det er ikke den opfattelse, jeg har. Jeg tror, de fleste bruger strøm – det kan godt være, at man kan finde enkelte, der ikke gør, men de fleste bruger strøm. De fleste bruger vand. De fleste er også en del af dem, der belaster et spildevandssystem. Der er også mange, der drikker kaffe. Hvad er det for en afgift, der ikke i virkeligheden omfatter almindelig mennesker i deres dagligdag? Jeg kender den ikke.

Så det er et meget forsnavret menneskesyn og virkelighedssyn, fru Pia Gjellerup har, når hun mener, at skattestoppet – det, at afgifterne ikke længere stiger – ikke kommer almindelige mennesker til gode.

Må jeg så lige sige om skattetrykket, at i den gamle version fra den tidligere skatteminister var der 13 definitioner af, hvordan skattetrykket gjordes op. Og det finurlige i skattetryksdiskussionen er jo, at man udmærket kan opkræve mere i skat hos borgeren, selv om skattetrykket viser et fald, hvis blot man konverterer direkte beskatning af indkomst til indirekte skatter og afgifter. Så kan man lave et regnestykke, hvor man får flere penge i kassen, selv om skattetrykket i virkeligheden falder. Og det er jo præcis det, vi ikke kan, fordi vi har sat stop for at lave den omgåelse ved, at de indirekte afgifter sættes i vejret. Så enkelt er det.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg bliver nødt til at spørge ind til det der om ældrepakken og den halve milliard kroner ekstra. Er den givet som et tilskud over blokken, som kommunerne kan bruge frit? Hvad er så meningen med at sige, at det skal gå til de ældre, og at man har forbedret de ældre vilkår med hensyn til ældreomsorg osv.? Hvad er meningen med det, hvis man kan bruge pengene til kloaker og alt muligt andet?

Det er ret interessant, for regeringen må jo have en interesse i, at de penge, man bevilger til et specifikt område, også bliver brugt til det pågældende område.

Jeg har tidligere spurgt finansministeren, om man kunne give ét eneste eksempel på en kommune, der har ansat én eneste ekstra hjemmehjælp, siden man har fået frigivet det aktstykke.